

Jeg elskede tøjvask, men hadede at plukke frugt

Denne artikel er skrevet af Alice Pedersen. Indledningen er skrevet af Jørgen Halkjær, som også har redigeret teksten.

Alice Pedersen fortæller om sin barndom, hvor børnene var med i det daglige arbejde

Når Alice kigger i sine fotoalbum, vælter minderne frem

”Alice og Monne. Jo, dem kender vi”.

Sådan vil de fleste i Veflinge sikkert svare, hvis de bliver spurgt om, hvem Alice og Mogens Pedersen på Vedel Simonsensvej er.

Nogen kender parret fra deres salg af juletræer og deres julestue i november og december. Andre møder Alice og Mogens i cykelklubben, på badmintonbanen eller i gymnastiksalen, og mange familier kender Alice fra de år i 1970’erne og 80’erne, hvor hun var dagplejemor.

Omvendt ved Alice en masse om Veflinge. Hun er nemlig født og opvokset i byen, og faktisk er den ejendom, hvor hun og Mogens bor, hendes barndomshjem.

I dette nyhedsbrev fortæller Alice om sin barndom, og i næste brev vil hun berette om sit ungdomsliv i Veflinge.

Fjerde generation på ejendommen

Jeg blev født d. 26. juli 1947. På det tidspunkt boede både min oldefar, min mormor og morfar, mine forældre og jeg i den ejendom, hvor jeg bor nu. Da min oldefar gik bort, overtog min mormor og morfar ejendommen. Efter dem tog min mor og far over, og nu bor Mogens og jeg her. Jeg er altså fjerde generation på ejendommen.

Jeg havde en tryk opvækst, og da jeg var tre år fik jeg en lillebror, Alex. Der var ikke mange penge, og tøj havde vi ikke så meget af. Min mor syede vores tøj og strikkede vores trøjer, og min mormor strikkede strømper og hæklede dukketøj til mine dukker. Men der var altid god mad til måltiderne, vi avlede selv grønsager, og vi slagtede gris, kyllinger og ænder.

Legetøj havde Alex og jeg ikke så meget af, men så fandt vi bare på noget at lege. For eksempel tumlede vi i høet på høloftet. Det var sjovt, men hvor blev vi beskidte. Så blev vi vasket i en balje på køkkengulvet, og den balje har jeg faktisk endnu.

Der var mange børn at lege med i byen, for alle vores mødre gik jo hjemme. Når jeg havde legekammerater, bagte min mor kage til os, og så sad vi i haven og spiste kage og drak saftvand. Det kunne vi lige nå, inden vores dukker vågnede af middagssøvnen. Vi legede meget med dukker.

Til jul fik min bror og jeg altid Anders And-bladet, Troldepus og Svikmøllen, for så kunne vi læse dem, mens huset blev gjort rent. Det hadede vi nemlig, for der blev så koldt, når vinduerne blev lukket op, men så fik vi

lov at ligge i mors og fars seng, og en gang i mellem kom vi også til at hoppe i sengen og slås med hovedpuderne. Det måtte vi ellers ikke.

Inden jul blev der også slagtet gris, og der blev bagt småkager. Brunkager, vaniljekranse, klejner, jødekager og finskbrød.

En 10-øre til is

Da jeg blev syv år skulle jeg i skole, og det var meget spændende. Vi

Klassebillede fra 1958. Alice er den mørkhårede pige i anden række, nr. to fra højre.

gik to klasser i samme klasselokale, A og B, og det var i den gamle skole, som ligger overfor præstegården og kirken på Axel Brahesvej. I begyndelsen af min skolegang gik jeg hver anden dag, også om lørdagen, og når jeg skulle i skole om lørdagen, fik jeg en 10-øre, så jeg kunne købe en rund chokoladeis i Tatol på vej hjem. I skolen kunne jeg ikke lide regning. Det kunne min hjerne ikke finde ud af, men alle de andre fag kunne jeg godt lide.

Det bedste var, hvis vi kunne overtale lærer Riber og lærer Karstensen til at spille rundbold i skolegården, eller hvis lærer Riber læste historie, det var han god til. Når vi havde geografi tegnede lærer Riber på tavlen med farvet kridt. Vi bad ham om ikke at viske det ud, for det var så flot med farver på tavlen. Når vi skulle have gymnastik, cyklede vi ned i forsamlingshuset. Det var lærer Karstensen, som underviste, og det var han god til.

På et tidspunkt blev skolen for lille, og da jeg kom i 7. klasse, gik vi til undervisning i konfirmandstuen, som var i kælderen i præstegården. Håndgerning foregik i det, der senere blev til Aktivitetshus (den gule murstensbygning ved siden af Veflinge Børnehave). Jeg kunne godt lide håndgerning, men jeg kunne ikke lide, at jeg blev tvunget til at sy med højre hånd. Jeg er nemlig venstrehåndet eller kejtet, som man sagde dengang. Jeg blev konfirmeret i 1962, og da var arbejdet med at bygge den nye nuværende skole begyndt, men jeg nåede ikke at komme til at gå der. Jeg skulle til Havrehedskolen i Morud, hvor jeg begyndte i 8. klasse

Pligter efter skoletid

Efter skoletid skulle jeg have noget gammelt tøj på, for der var altid noget, jeg skulle hjælpe med. Det værste var, når vi skulle plukke frugt. Det kunne jeg ikke lide. Derimod kunne jeg godt lide at vaske, og inden jeg var konfirmeret, vaskede jeg alt vores tøj. Det var i hånden, vi havde ikke vaskemaskine. I november blev der slagtet gris, og jeg hjalp min mor med at ordne al kødet. Vi havde ikke fryseboks, så den lejede vi på Ankerhus. Der blev sat numre på pakkerne, inden vi afleverede dem i frysehuset. Det var min farbror Svend, som passede frysehuset. Når vi skulle hente nogle pakker, fik jeg numre med for at finde de

rigtige. Det var næsten altid mig, som cyklede efter pakker så jeg var glad, da vi selv fik fryseboks. Det fik alle jo efterhånden, og så blev min farbror arbejdsløs.

Desværre var min far syg af astma. Efterhånden var der mange ting, han ikke kunne, og på et tidspunkt måtte vi af med dyrene. Vi havde ellers køer, grise og en hest, og jorden blev forpagtet ud. Min mor fik job på skolen med at gøre rent, og jeg plukkede jordbær og hindbær hos en landmand i byen for at tjene lidt lomme penge.

Selvom min barndom altså rummede en del arbejde og pligter, synes jeg, at den var lykkelig. Der var altid nogen hjemme, og vi var fælles om opgaver og arbejde.

Skolepigen Alice i sit flotte hjemmesyede skoletøj. Når hun kom hjem, skiftede hun til hverdagstøj og hjalp til ude og inde.

Alice er allerede i gang med en fortælling om hendes ungdomsliv, så glæd dig til mere spændende læsning

